

LATVIAS

No. 47. Metai VI

Lapkr. (Nov.) 20, '26

LTSR valst.
respublikas
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

I. ADVENTO SEKMADIENIS.

Evangelija.

LUKO 21, 25-33.

ANUO metu Jėzus kalbėjo savo mokyti-
niams: Bus ženklų ant saulės, mėnulio
ir žvaigždžių, o ant žemės didis išgastis
tarp tautų dėliai smarkaus jūros ir ban-
gų užimo; žmonės džiūs iš baimės, be-
laukdami to, kas turi užėiti ant viso
pasaulio; nes dangaus galybės bus pa-
judintos. Tuomet jie išvys žmogaus Sūnų, ateinan-
tį debesyje su didžia galybe ir didenybe. Tiems
gi dalykams pradėjus pildytis, pažvelgkite ir pa-
kelkite savo galvas, nes jūsų atpirkimas artinasi.
Jis pasakė jiems prilyginimą: Veizdėkite į figų
medį ir į visus medžius: kuomet jie jau duoda iš
savęs vaisių, jūs žinote arti esant vasarą. Taigi,
pamatę visa tai įvykstant, taipogi jūs žinokite, kad

Lekcija.

ROM. 13, 11-14.

BROLIAI: jau mums metas keltis iš mie-
go; nes dabar mūsų išganymas arčiau,
kaip kuomet itikėjome. Naktis praėjo,
diena gi prisiartino. Todėl meskime ša-
lin tamsybės darbus ir apsilvilkime švie-
sos šarvais! Kaip dieną, elgkimės pa-
doriai, nepasiduodami apsirijimams ir
girtuokliavimams, paleistuvavimui ir begėdystei,
barniui ir pavydai, bet apsilvilkite Viešpačių Jėzu-
mi Kristumi.

Dievo karalystė arti. Ištikrųjų sakau jums, ne-
praeis šita giminė, iki visa tai įvyks. Dangus ir
žemė praeis, mano gi žodžiai nepraeis.

PALESTINA. — Čia nuolatos darbuojasi
mokslininkai archeologai, kasinėdami senų mie-
stų griuvėsius ir ieškodami įvairių žilos senovės
liekanų. Jų darbai neina veltui. Dabar ve-
damas atkasinėjimo darbas trijose vietose davė
geriausių sėkmių. Rasta užgriuvusių namų, į-
rankių, žmonių kapų. Visos tos liekanos pacina
nuo keletos tukstančių metų dar prieš krikščio-
niškus laikus. Ypatingai viena vieta labai svarbi
— atrastas vienas sugriuvęs miestas, apie
kurį kalbame šv. Rašte. Atrasta dievaitės As-

tartos stovykla, prieš kurios garbę pranašas Je-
remijas daug kovojo, kad žydai jai neatiduotų
dieviškos garbės. Idomu, kad stovylos galvos
plaukai taip sušukuoti kaip dabar kad yra A-
merikoje kirpti moterų plaukus ir juos trumpai
vyrišku budu sušukuoti. Tuomi pasitvirtina
posakius "nieko naujo šiame pasaulyje".
Tose vietose buvo atkasta daug šulinių, turin-
čių bonkų formą. Viduje griuvėsiuose rasta
daug žydų vartotų indų ir gražiai pieštų įrankių.
Visi tie radiniai turi didelės istorinės vertės.

Amerikos Lietuvių Jaunimas ir jo Lietuviškumas

a) Tėvynė

Kiekvienas, manau, sutiks su mano nuomone, kuomet aš smerksiu vaiką, atsižadėjusį savo tikros motinos, kuri karštai mylėdama kūdikį, neturto verčiama, pavedė jo globojimą turtingai svetimai moteriai. Neapsirinku manydamas, kad kiekvienas panašų vaiko elgesį pavadins negarbingu, nes auklėtoja, nors jiniai būtų geriausia, nepavadoja tikros motinos, o pamotės gerumas nepaliuosuoja vaiką nuo priedermės mylėti tikrąją savo motinėle.

Ar-gi ne toke pats ryšys yra mūsų čia gimusio jaunimo su Lietuva? Juk pats faktas, kad tas jaunimas yra gimęs Amerikoje ir mažai ką žino apie Lietuvą, kur gimė jo bočiai, seneliai ir tėvai, nesutrauko motinystės ryšių tarp to jaunimo ir Tėvynės? Juk gerbuvis pasirinktos naujos tėvynės mus verčia prie dėkingumo, tinkamo pagerbimo, bet ne prie išsižadėjimo... savo tikros motinėlės. Kaip kad padori auklėtoja niekuomet nededa pastangų tam, kad jos glojami vaikučiai pamištų bei išsižadėtų savo motinų, taip lygiai ir Amerika neverčia ateivių jaunimo užmiršti, išsižadėti savo tikros Tėvynės, ir atvirkščiai teikia plačiausią laisvę tame klausime, nes kulturinga Amerika gerai supranta, kad išsigimimas, renegacija veda prie nedėkingumo ir savimeilės kaip protinės, taip dvasinės. Kas negerbia, gėdijasi, išsižada savo tikros motinos, tai dar greičiau nepagerbs, gėdysis ir išsižadės savo auklėtojos. Tat, blogas lietuvis ne geresniu bus amerikonu... Mano manymu, Amerikos lietuvių jaunimo organizacijos VYČIAI bei GIEDRININKAI siekia ir vykina begalo gražius idealus, nes saugoja mūsų jaunimą nuo išsigimimo: t. y. lavina Tėvynės-motinos meilėje

ir ugdo pagarbą bei dėkingumą Tėvynei-auklėtojai; stengiasi mūsų jaunimą padaryti tikrai lietuvišku, kad jis būtų irgi Amerikoje pavyzdžiu. Aš tvirtai tikiu, kad Amerikos lietuvių jaunimas kratosi nuo įvairios rušies negarbingų ypatybių; svetimtas yra mūsų jaunimui išsigimimas, savimeilė, nedėkingumas, paviršutiniškas, tuštybės; mūsų jaunimo sieloj glūdi turtai meilės, garbingi norai, aukšti siekliai, neišpasakytai gera valia... Vienas tik mums vargas, kad tie turtai nenaudojami, kad jie guli širdyse ramiai, gi laikas apdengia juos dulkėmis. Šioje gadynėje tų dulkių yra be galo daug ir todėl kyla pavojus, kad Amerikos lietuvių jaunimo sielos turtai visai gali surudyti ir išnykti. Tardamas mūsų brangiam jaunimui šiuos kelius žodelius manau vieną, kitą dulkelę nuvalyti nuo jo turtingos ir skaisčios sielos, o per tai pastumėti jį į didesnę aktyvumą.

b) Kaip jaunimas privalo suprasti tėvynės meilę

Dauguma atvykusių iš Lietuvos asmenų, norėdami čionykščiame jaunime sužadinti Tėvynės meilę, viską kas yra "amerikoniška" peikia. Peikia papročius, gyvenimo būdą, mokslą, auklėjimo metodus, gi išgiria "europėjiškumą"; sulig jų viskas Amerikoje bloga (išskiriant dolerius). Mūsų jaunimas, gerbdamas Ameriką, kuri jį išauklėjo ir atsidėkodamas jai už gerbuvį, jaučia priedermę daromus priekaištus atremti. Kadangi tendencingi, vienšališki, tai ir jų atrėmimas dažniausiai yra toks pat. Iš to pasidaro begalo kenksminga pasekmė: vieton tėvynės meilės, kyla jos neapykanta, — užuot susiartinimo, pasidaro dar didesnis atsitolimas — nesusipratimas — atšalimas. Be abejo, klys-

ta tie, kurie viensališkai peikia Amerikos gyvenimą, bet ar teisingiau daro tie, kurie jį iki padangių išgiria? Ne visa čia bloga, bet ne visa čia irgi gera. Dalis mūsų jaunimo gėrėdamasi Amerikos lobiu, patogumais, užsimiršta, kad jie Amerikoje ateiviai, svetimi: *svetimi-rase, praeitimi, tradicijomis ir ateitimi*. Užsimiršimas, neapsigalvojimas padaro tai, kad nesupranta žodžio "Tėvynė," kad nejaučia savyje prakilnaus "Tėvynės meilės" jausmo. Juk "Tėvynės" nesudaro atskiras asmuo, įvykis, bet ištisa virtinė veiksmų, "Tėvynė" tai ne vien tik Lietuvos žemės plotas (kurį dauguma visai nepažįsta), padabintas ošiančiomis giriomis, žydinčiomis lankomis, sraunais upeliais, kvapnūnigais sodnais; išmargintas kalnais, kloniais ir lygumomis; "Tėvynė" tai ne vien miestai, miesčiukai, kaimai ir piliakalnių su daugybe praeities brangių atminimų, bet "Tėvynė" apima visą, *ky tauta yra praeityje patyrusi*, taip garbingus įvykius, kaip ir liudnus atsitikimus — taip laimėjimus, taip irgi pralaimėjimus; "Tėvynė" reiškia *dabarties Lietuvių tautos gyvenimą*, jos triusą, siekiant šviesesnės ateities, ir pagaliau "Tėvynė" tai mūsų tautos *ateitis*. Visa tai surinkę į kruvą, mes gauname tikrąjį "Tėvynės" supratimą. Atskiri tautos gyvenimo įvykiai, kaip kad kariški žygiai *mokslu dailės, poezijos srityse, laimėjimai mūsų tautos didvyrių*, tai tik "Tėvynės" dalis. Lygiai kaip kad ir tautybė, išsireiškianti lietuvių kalbos vartojime taip gyvu žodžiu, taip rašliavoje ar spaudoje, lygiai kaip kad kalba, kuri, jungia mus su praeitimi lietuvių tautos, riša su jos ateitimi — lygiai kaip kad tradicijos arba mūsų bočių ir tėvų pasilikusieji papročiai, kurie mums šiandieną priduoja ypatingą skirtumą nuo kitų žmonių — sudaro papildomąją dalį "Tėvynės" supratimo.

Šituo supratimu, tikru Tėvynės mylė-

toju yra tas, kurs savo širdies jausmais apima visas Tėvynės žodžio ypatybes ir tai ne vien tik grynais jausmais, bet jausmais surištais su veikimu.

Tikras patriotas, mylėdamas savo Tėvynės praeitį, stengiasi ją pažinti; mylėdamas kalbą, stengiasi ją išmokti; mylėdamas savo dainą, stengiasi ją dainuoti; gerbdamas lietuvių papročius, jų laikosi ir nesigėdija. Tikras Tėvynės Lietuvos patriotas dalyvauja darbe, kurs vedamas sudarymui šviesesnės Lietuvos ateities, gi reikalui atėjus yra pasiryžęs sudėti ant Tėvynės aukuro gyvybės auką, kaip kad kiti mūsų broliai jau yra padarę.

Ar Amerikoje gimęs lietuvių jaunimas taip supranta Tėvynės meilę? Aš tikiu, kad Vyčiai ir Giedrininkai tatai supranta, bet ar jaunimas šalia tų organizacijų irgi tą patį jaučia ir lygiai sveikiai protauja? Juk sunku išaiškinti nesidomėjimą darbais veiklaus jaunimo iš pusės atsilikusių, jei jie tikrą Tėvynės meilę turi. Susipratusio tat jaunimo priedermė yra pasiekti nesusipratėlius ir gęstančias kibirkštėles Tėvynės meilės jų širdyse išpusti į didelį ugnies laužą.

c) Tautiniai idealai.

Beminint tautines šventes kaip spaudoje taip prakalbose, patėmijame begalo dažnai visuomenės skatinimus prie pašventimo Tautos idealams. Man kyla abejojimas, ar tas dažnus šukavimas apie idealus yra sąmoningas — ar nėra kartais jis tik paprastu dailiai skambančiu išsireiškimo budu? Aš norėčiau viena, kad visi gerai suprastų ką reiškia Tautos idealai, ypatingai mūsų jaunimas — mažiau tą žodį gražumo dėlei vartotų, o stropiau prie jo prisitaikytų.

Tautinis idealas tai begalo prakilni mintis, kuriai kiekvienas privalo patikėti ir pasišvesti. Tautinis idealas kiekvieną privalo vesti prie nustatyto lietuvių tautai tikslo. Sakoma, kad žmogus dirba dėl ide-

alo: tas reiškia, kad žmogus darbuojasi ne dėl savo asmeninio išrokavimo, bet dėl tautos labo kaip jam idealas nurodo. Tautiniai idealai tuo budu kyla iš pažinimo lietuvių tautos tikrų reikalų, kas yra būtina sąlyga lietuvių tautos sveiko gyvavimo, tas yra idealu. Visupirma idealu vadinamas darbas, kurs deda pastangas apsaugoti liet. jaunimą nuo ištautėjimo—apšvietos kėlimas ir dorinis auklėjimas mūsų visuomenės—vienybės palaikymas ir organizacinio darbo plėtojimas, o vis tai tam, kad sustiprinus ryšius lietuvių tautos tarpe, kad visi lietuviai darbuotųsi savo Tėvynės gerovei. Trumpai tariant, tautiniu idealu yra kiekvienas prakilnus siekis ir darbas savo tautos labui. Visi tie idealai tai įvairūs skirtingi keliai, vedantieji prie vieno tikslo, kuriame viskas privalo susivienyti, o juo yra *Atgimimas*, *Susitvarkymas*, *Gyvavimas* ir tolimesnis *Lietuvių Tautos Prosperavimas*. Pasiekimas to aukščiausiojo tikslo tai visų mūsų prakilniausias idealas, švenčiausias siekis. Negalime tačiau pamiršti, kad minimo aukščiausio idealo nepasieksime, jei visuose savo eiliniuose idealuose nesilaikysime dvasinių idealų, kuriuos mums įkvėpė Sutvėrėjas, kuriuos paskiau patvarus mūsų bočių triušas ugdė, lavino ir mums pavedė tolimesniam vystymui. Tą dvasinį idealą sudaro Lietuvos kultura: tikėjimas, mokslas, dorybė. Mūsų praeities didvyriai teikia mums savo pavyzdį, mūsų milžinai mus veda, mūsų dainiai mus skatina, mūsų tikėjimas mus moko. Ne tam juk iškabinami žibintuvai, kad jie vien kybotų, bet tam, kad nakties tamsybes išsklaidytų. Ne tam irgi turime dvasinius idealus, kad jais gerėtumės, bet tam, kad jais vaduotumės. Tat, širdimi ir darbu jaunimas privalo buti ištikimas tiems idealams. Amerikos lietuvių jaunimas privalo aiškiai įrodyti, kad jis dar neišsigimęs, kad ne doleryje jo idealas ir ne ameriko-

niškuose patogumuose jo tikslas, bet kad jo aukščiausiu idealu *Lietuvių Tautos Labas*.

d) Jaunimas be idealų.

Sunku sau įsivaizduoti jaunimą be gyvų jausmų, be atjautimo to, kas yra gražu, prakilna, garbinga—be idealų... Panašus jaunimas tai skaudi žaizda, tai šašas visuomenės kume, tai pasibiaurėtinai reiškinys. Jei taip yra svetimuose mums organizmuose, tai ką ir besakyti apie tuos status, lietuvių tarpe atsirandančius... Štai žvelgkime mūsų istorijon, kiek jinai mums nurodo jaunimo pasišventusio visuomenės gerovei, tautiniams idealams. Kiekviena karta nesuskaitomą daugybę tokių pavyzdžių mums suteikia: už tėvų kalbą kenčia, už Tėvynės saugumą gyvybę deda. Ar lenkų jungą kelius šimtmečius veltui tempė? Ar rusų kazokų nagaikos smugius juokams kentėjo? Tėvų kalbą brangino, tautinius idealus mylėjo, todėl sunkus jungas buvo jiems lengvas, o kruvinos nugaros neskaudėjo. Varšuva tą jų pasišventimą vadino kvailybe, o Maskva jų pasiūkavimą paskaitė piktadarybe—tik Tėvynė tinkamai jų darbus įvertino ir didvyriais visus juos pavadino. Tat, sulyginimą padarius aiškiai matome, kaip žemas tas jaunimas, kuriam pirmtakunų idealai svetimi. Protas tokio jaunimo slankioja tik kloniais, nes sunku yra išsikelti į padanges tam, kurs niekina arba nevertina to, už ką kiti ašaras ir kraują liejo. Jaunimas, kurs netiesia savo rankų tam, kad sutraukti pančius ydų ir nuodėmių, nėra viltis Tautos prie kurios priklausos, ir šalies, kurioje gyvena. Mintis tokio jaunimo blausi, širdis tuščia, o jei joje kas nors yra, tai neapsiriksime sakydami, jog ji pripildyta žemais geismais ir blogais palinkimais. Iš tokios rusies jaunimo visuomenė susilauks vien tik veltėdžių, dolerio vergų, kriminalistų. Savimeiliam jaunimui, be idealų, kurio vienintėlis tikslas

asmeninė gerovė—visuomenė, tauta nieko nereiškia, bet turime žinoti, kad ir jie visuomenei bei tautai nieko nereiškia; atvirksčiai, jie ne tik lieka bedušiniiais manekinais, bet dar kenksmingais visuomenės išnaudotojais.

Ar tai "idealinės" tos mūsų mergelės, kurios aukščiausiu "idealu" pasirinko savo skrybėlaites, plaukus, "feisus", šokių ir flirtą? Ar tai prakilnus tie mūsų "boisai", kurių rimčiausiu siekiu virto doleris, kad paskiau už jį turėjus "raidą," girtą "good time'ą" su išdykėlėmis? Ar prakilnus tas mūsų jaunimas, kuris gėdijasi lietuviškai tarp savęs kalbėti, kuriam lietuvių istorijos pažinimas tiek rupi, kiek žydui kryžius? Iš panašaus jaunimėlio lietuvių tautai tik sarmata, o Amerikai blėdis. Kas veda tuos visus "idealistus" prie amerikinizavimo? Ar gal pažiniams Amerikos istorijos, persiėmimas pilietiniais jausmais pasirinktos tėvynės? O, ne. Vientik doleris ir smagumo patyrimas.

Lietuvių jaunimas, kurs šiandien didžiujasi savo amerikoniškumu, pašiepdamas lietuvių, atsiduręs Turkijoje virstų turkišku, patekęs Afrikon liktų arabišku, o pagyvenęs tarp žydu tikrai sužydėtų. O tas įvyktų vis didesniai pralobimui ir patyrimui smagumų... Tačiau panašus apsiereiškimas (savimeilė, nepaisymas) nėra lietuvių jaunimo įgimtoji ypatybė. Esu tikras, kad mūsų jaunimui supratus išsigimimo žemumą, negarbingumą, lengvabuty nušluoti tas dulkes, kurias gyvenimo aplinkybės užnešė iš svetimų kiemų. Daug turime jaunimo, kurs ištikimas yra lietuvių tautos idealams, bet Lietuvai reikalingi ir tie, ką krypta į šalį bei tuščoms eikvoja lietuviybės dvasinius turtus. Lai jaunimas lietuviškai mąstas ir jaučias užstoja kelią aniams "bedušiams" ir lai, nurodžius jiems garbingumą laikymosi lietuvių, pakreipia juos į tikrąją vagą.

Rymantas.

(Bus daugiau).

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Paprasčiausius Priekaištus Tikejimui.

Bendrai kalbant, jie niekam nedaro skriaudos ir tėra žalingi tik tiems, kurie tai daro. Kurie taip klaidžioja yra tamsūs žmonės, paprastai moterys, nes vyrai mažiau į tai palinkę. Jos apsikrauja ir apsisunkina skaitlingais paviršutiniiais pamaldumais, gerais savaimė, bet per toli nutęstais. Toki žmonės keistai elgiasi ir drasko savo sąžinę, bijodami prasikalsti. Jie užsigauna, yra opus ir pyksta iš betvarkio uolumo, kuomet butų išmintingiau ir geriau nutilti.

Tai fanatiškumas. Tai didelė yda. Aš gi labai norėčiau priminti, kad nėra nieko piktesnio čia ant žemės. Kurie šaukia taip baisy "gvolta" prieš tuos darymus ir yra pikti dėl tų paikysčių, kurias mato, yra dažnai panašus į piktadarį, kurs yra pasmerktas žmogžudystės kalėjiman ir pyksta, kad jam davė vagį kaip kalėjimo draugą.

Dažnai jie yra vertesni peikimo kaip tie, kuriuos jie smerkia.

Jų paleistuvystė, nedoras gyvenimas, švenčiausių priedermių apleidimas,

tikėjimo nežinojimas, nešvarios kalbos, papiktinimai, biaurus pavyzdžiai ir t. t. ar neva darymai?

Jų visas gyvenimas yra darymas. Aš drįstu sakyti, kad pamaldumo darymą jie nepapildo. Tik to vieno jie nepadaro. Ar nebutų išganinga tai pakeisti dėl kitų? Prašau atsakyti.

Nebuk dievašniškas, bet krikščionis ir geras krikščionis. Mylėk Dievą, tarnauk Jam ištikimai; laikyk Jo įsakymus: pildyk visas savo pareigas, kad patiktumei Dievui ir klusniai klausyk Jėzaus Kristaus tarnų pamokinių.

Krikščioniškasis gyvenimas yra labai nuobodus, labai liudnas. Išsižadėti visako? Bijoti visko: koks gyvenimas!

ATSAKYMAS. — Atsargiau, atsargiau, mano prietelūž! Nesivaidyk kaip katukas, užkluptas prie lašinių palties. Nenusigask dar vilkas tamstos į mišką nesiveja. Krikščioniškasis gyvenimas neverčia "išsižadėti visa ir bijoti visko". Tamsta per daug didini dalykus. Jei Evangelija yra mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus jungas, kurį mums uždėjo Dievas, mums pasakė kad "tas jungas yra saldus ir našta lengva".

Tamsta pažįsti, aš drįstu pažymėti, kai kuriuos dievotus krikščionis? Ar jie išrodo taip labai nuliudę, taip suniurę ir nelaimingi?

Visi kuriuos aš pažįstu parodo savo veiduose ypatingos ramybės ir džiaugsmo; jų pati išvaizda yra maloni, švelni.

Tiesa, aš neneigiu, kad buti tikrai geru krikščioniui reikia aštriai budėti ir vengti blogų bei pavojingų pasilinksmi-

nimų. Aš neneigiu, kad valios kova prieš ištvirkusias aistras yra dažnai labai sunki.

Rask, jei gali, gyvenimo padėti be kovos bei aukos ir pasišventimo. Išmokyti amato, padaryti pragyvenimą — ar nereikia daug rūpintis ir labai daug kentėti?

Ar mūsų pasilinksminimai nereikalauja aukų ir pasišventimo?

Mes gi norime kad brangiausias, svarbiausias ir reikalingiausias dalykas mūsų amžinasis sielos išganymas mums nieko nekainuotų? Tai negalima.

Pasaulis mato krikščionį meldžiantis, susifaikant, duodantį išmaldas neurteliams, malšinantį aistras, marinantį savo kuniškus geidulius ir darantį tokias aukas, kurios padaro šį gyvenimą aštriu ir nemalonių jų akyse.

Tai žievė. Pažiūrėk vidun ir tamsyta pamatysi širdį duosnią ir džiaugsmo pilną. Tos ypatybės padaro lengvomis ir maloniomis tas aukas, taip sunkias mūsų nuožiurais.

Geras sunus, kurs išsižada šio-to dėl savo motinos, ar jis nelinksmas dėl tų sau uždėtųjų aukų?

Krikščioniškoji meilė permaino į saldumą kas kartu pareigų pildime. Ir bitės permaino į medų karčius syvus, išsiurptus iš timenėlio žiedų.

Pamėgink ir pažinsi to švelnumo. Mes privalome patirti tuos dalykus; žodžiai negali išreikšti tų dalykų sąvokos tiems, kurie nėra tai patyrę.

(Bus daugiau).

Ž I E D E L I A I

Advokato Atsivertimas.

— Taip, ištikrųjų! Bet kaip tai tamsta, kunige, galėjai atspėti? Nes jau per 35 metus šalinaus nuo tikėjimo ir nuo kunigų. Dabar tokia mintis pirmą kartą perbėgo per mano galvą ir kun. Bosko ją tuoju atspėjai! Tad meldžiu suteikti palaiminimą.

— Noriai, bet ko sau tamsta velyji, kad galėtum maldauti nuo Dievo?

— Kad galėčiau išgyti.

— Nemalonu man tamstai pasakyti, bet jei ten augštai nuspręsta yra, kad tamsta turi persikelti į antrą pasaulį...

— Kaip tai kunigas gali žinoti?

Man gydytojai sako, kad jau man geriau yra ir priduoja vilties, kad greitai išgysiu.

— Ir aš pridodu tamstai drąsos, tarė kun. Bosko su dideliu širdingumu, o vienok jau nuspręsta: ponas jau neišgyysi. Aš jau nieko negaliu padaryti jusų sveikatai; vienok galiu duoti ponui savo palaiminimą, o ypatingai su ta mintimi, kad Dievas duotų tamstai laiką sutvarkyti savo sąžinę, įgyti savo sielai Dievo malonių ir šventai numirti.

Kun. Bosko žodžiai vienok nepadarė didelio įspūdžio į lignonį, kursai jų išklausė abejutiškai. Priėmė ir palaiminimą, o jam išeinant karštai tarė: — Prašau tamsta, kunigėli, dar kartą mane aplankyti!

Neišėjo nei kokių 4 ar 5 valandų, kaip kun. Bosko sugrįžo į Oratoriją, ir

štai atbėgo advokato tarnas su meldimu, kad lignonis pageidauja dar kun. Bosko pas save. Buvo jau vėlu nakčia, kuomet kun. Bosko išėjo. Su dideliu džiaugsmu advokatas priėmė kun. Bosko, sakydamas: — šios dienos tamsos apsilankymas padarė didelę įtekmę į mane; Kunigas mane pradžiuginai, todėl noriu dar pasimatyti.

Kun. Bosko atsakė. Tai nieko, kas šiandieną buvo iš ryto; dabar tai iš tiesų tamstą paguosiu. Čia moka, žinau, virti gerą kavą, tejsako ponas išvirti kavos, tai padarysime sau gerą vakarienę. Su didžiausiu malonumu, atsakė advokatas ir pašaukė tarną: — Greitai atnešk kavos puodelį kunigui Bosko. Kuo met atnešė kavos, kunigas išprašė visus namiškius, sakydamas: "Dabar galite sau išeiti, nes trokštame tik dvieja pasikalbėti tarp savęs. Kuomet anie išėjo, kunigas atsisėdo prie lignonio ir padarė šv. kryžiaus ženklą ant lignonio, sakydamas: Dominus sit in corde tuo etc. (t. y. palaiminimo žodžius atgailotojui, kurs išpažįsta savo nuodėmes). Bet advokatas nesuprato ir nepersišegnojo, tiktai paklausė: — ką kunigas daro?

— Nieko, nieko, atsakė kun. Bosko. Lai ponas persišegno. — O kam?

— Pone, neklausk del ko, tiktai tą daryk, ką sakau. — Kunigas nori klausyti mano išpažinties? — Lai ponas da-

bar nekalba apie išpažintį, tiktai persižegnok. Kas tai? Ar ponas negali padaryti kryžiaus ženklą? Kaip tai toks garsingas advokatas nesugeba persižegnoti! — Tai padaryti dar sugebėsiu!

— Todel meldžiu parodyti, nes aš netikėsiu, iki nepamatysiu. — Tad kunigas nori matyti? Štai... ir advokatas pradėjo žegnotis: Vardan Tėvo ir Sunaus ir Šventosios Dvasios". Amen. Tuomet kun. Bosko, pasinaudodamas dovana žmogaus sąžinės žinojimo, pradėjo uždavinėti sekančius klausimus: Lai tad p. advokatas tikrai pasakys, kiek laiko galėjo praėti, kaip nustojai išpažinties vaikščioti?

— Ar kun. nori klausyti manęs išpažinties?

— Nekalbėkime apie tai, tarė kunigas; tegul ponas ant manęs atsiduoda; jog tamsta žinai, ką prižadėjau; noriu savo prižadą išpildyti; lai tad ponas manęs paklausys: štai, ar yra tiek ir tiek metų, kaip ponas buvai paskutinės išpažinties? — Tiesa, tiek jau metų pralinko, kaip buvau išpažinties, tiktai meldžiu kunigo atminti, kad aš nematau eiti išpažinties.

— Palikime išpažintį ramybėje! — Tuo tarpu kun. Bosko toliau klausinėjo: tuomet tamstos gyvenimas slinko tokiu ir tokiu keliu, taip ir taip tamsta gyvenai?

— Taip, bet man rodos, kad kunigas žinai mano gyvenimą?

— Toliau, prie tokios aplinkybės tamsta taip ir taip pasielgei?

— Nelaimė, tai tiesa; nemalonu man, kad taip padariau. Vai! kad galė-

čiau tą pataisyti!

Tokiu būdu kun. Bosko vieną, antrą ir t. t. minėjo nuodėmes ligoniui, kurs tapo kas kart labiau atviru, mąstė ir susijudino. Prie kiekvienos nuodėmės, kurią kun. primindavo, atsakydavo: nemalonu man, kad tą padariau, kas mane žemino; iš tiesų blogai pasielgiau! Toliau kun. paėmė advokatu už rankos ir spausdamas, pridudavo jam drąsos. Brangus pone, tegul ponas nesibaugina ir t. t. Jautrus kunigo žodžiai ant galo sujudino ligonio širdį taip, kad jis apsiverkė kaip mažas vaikas, širdingai galėdamasis savo praėjusio gyvenimo. Apturėjęs nuodėmių atleidimą, sušuko: — Brangus kunige, tamsta mane išgelbėjai!

Išpradžios nebučiau niekuomet išpažinęs savo nuodėmių, taip buvau pasirijęs — verčiau kokią kvailystę padaryti, ne kaip išpažintį atlikti. Bet kunigas sugebėjai mane perkalbėti ir pergalėti. Ačiu tad sakau tamstai. Dabar išpažinčiau šimtą ir daugiau kartų. Mano širdis tirpsta nuo gailėsio, vienok datyriau tokios linksmybės, kokios niekuomet neturėjau. Meldžiu tad kunigo atnešti ir švenč. Sakramentą. Tame laike atėjo pas ligonį draugai, kurie ištikrųjų butų pasistengę ligonį, grįžtantį prie Dievo, atkalbėti ir sugadinti pradėtą kun. Bosko išganingą darbą. Todel jis tarė ligoniui: išpuola jiems pasakyti, kad ponas esi dabar nusilpnėjęs ir reikalauji poilsio; draugai teatėina rytoj.

— Tegul kunigas įsakys tarnui jiems atsakyti, kaip žino geriaus, pasakė ligonis. Kun. Bosko išėjo; prie ligo-

nio susirinko visa šeimyna ir labai nu-
stebo ir džiaugėsi, kai išgirdo kaip kun.
Bosko jį sugražino Dievui.

Ant rytojaus ligonis, priėmęs šv.
Sakramentą ir paskutinį Patepimą, pri-
leido prie savęs draugus, kurie buvo
vakar atėję jį aplankyti. Sužinoję, kad
ligonis išpildė krikščioniškas prieder-
mes, pradėjo tyčiotis ir juoktis ir jo
silpnybės, kad davėsi kunigui perkalb-
bėti. Bet ligonis, pamokytas kun. Bos-
ko žinojo, kaip atsakyti: — Tyčiokitės
sau sveiki, mano draugai, mirties va-
landoje kitaip žiūrима į visus daiktus;
tokia gi valanda ir jums artinas. Po šio
gyvenimo dar yra kitas, pragaras taip
pat yra su amžinomis kančiomis. No-
rėtumėte gal, kad bučiau taip kvailas,
kad nesibijočiau įkristi į tą bedugnę?
Juokitės sau, sveiki! Jus sakote, kad
nereikia tikėti į busiantį gyvenimą ir į

amžinybę; tuo tarpu daug daugiau yra
tokių mokyti vyrų, kurie tiki į tą visa.
Todel jus mažai proto turėtumėte, jei
to visko neimtumėte į savo širdį. Saky-
sime, jog tikrai nežinoma apie pragarą
buvimą, ar jau tas pats abejojimas, kad
gal ištikrųjų yra ir galima į jį įkristi ant
amžių, neturi mus pertikrinti, kad būtų
kvailystė abejutiškai gyventi? Priešin-
gai, protingas žmogus ką nors geres-
nio padarys juo tuo, kad išsirinks tikre-
snį kelią? Todel, ko ten šaipytis iš ma-
nės? Esu tuo žvilgsniu išmintingesnis
už jus. Draugai išgirdę tokią pamoką,
nemokėjo nieko atsakyti ir tuojau išėjo.

Advokatas dar gyveno visą savai-
tį eir kun. Bosko lankėsi kasdieną ir gu-
dė ligonį. Advokatas užmigo Viešpatyje
su padėkos žodžiais lupose už atsiver-
timo malonę.

K. M.

Tretininkų Žinios.

Tretininkai ir Jaunimas.

Savo paskutiniame laiške į tikinčiuosius, iš
priežasties 700 metų šv. Pranciškaus jubilee-
jaus, šv. Tėvas Pius XI štai kaip išsitarė apie
jaunimą: "Raginkite tuos, kurie dar neįstojo
į tretininkus, kad jie įstotų šimet į tą garbin-
gą kariuomenę. Kurie yra per jauni, tepasilie-
ka šv. Pranciškaus juostos nešiotojais, kad to-
kiu budu net vaikai galėtų priprasti prie to
gyvenimo."

Šiuomi šv. Tėvas pažymėjo, kad kiekvie-
nas sulaukęs 14 metų nėra per jaunas likti
tretininku ir kad jaunystė yra geriausias lai-

kas pasilikti Kristaus pasekėju, einant šv.
Pranciškaus pavyzdžiu. Šitos mintys nėra nau-
jos; jas pareiškė jau ne vienas šv. Tėvų, tik
deja jos nerado atatinamos užuojautos minio-
je. Šie metai yra patogiausias laikas atkreipti
dėmesį į katalikiškąjį jaunimą ir pasirūpinti
kuodaugiausia jo pritraukti į trečiąją santvarą.

Jaunimas yra pirmutinis klebonų, auklė-
tojų ir tėvų darbuotės klausimas. Daugelis
priemonių buvo imtasi sustiprinti jaunimo ka-
talikiškai dvasiai, bet kaip pasirodo, visos tos
priemonės nebuvo ganėtinai sėkmingos. At-
mindami, kad šv. Dvasia kalba į mus per sa-

vo vietininkus šv. Tėvus, tenka mums vien stebėtis kodėl taip ilgai nekreipta dėmesio į tuos mūsų ganytojų nuolatinus paraginimus. Nėra jokios draugijos ar organizacijos, kuri šiuo atveju būtų naudingiausia ir reikalingiausia mūsų jaunimui sustiprėti tikiybėje dvasioje ir katalikiškoje dorovėje kaip Tretininkų Santvara.

Nė vienas nereikalauja tiek paraginimų ir pažadinimų eiti geriau savo pareigas kaip mūsų dienų jaunikaitis ar mergaitė. Niekas negali būti moderniškesnis negu pati Evangelija. Dieviškoji išmintis išėmė Evangeliją iš laiko ir aplinkybių pakitėjimo. Todel Tretininkų Santvara yra moderniškiausias dalykas, kadangi jinais yra Kristaus Evangelija įgyvendinta kasdieniniame gyvenime. Didesnės klaidos nebūtų kaip pasakyti, kad Kristaus dvasia šiandien nereikalinga. Tretininkų Santvara gi kvėpuoja tąja Kristaus dvasia. Negalima pasakyti, kad Evangelija paremta, yra per sunki, per daug varžanti jaunimą.

Šv. Tėvas Benediktas XV savo laiške "Saceri propediem" rašo: "Kodėl skaitlingos ir įvairios jaunimo draugijos, gyvuojančios visose katalikiškose šalyse, negali prisidėti prie tretininkų ir, atgaivinti šv. Pranciškaus dvasia tolumu, ramybe ir galestingumu, pašvęsti save Kristaus garbei ir Bažnyčios gerovei".

Leonas XIII vasario 5 dieną 1882 metais, kalbėdamas į šv. Petro Jaunųjų Vyrų Ratelį, pasakė tą patį. Šv. Tėvas žadino juos tuose sunkiuose ir pavojinguose laikuose kovoti už tikėjimą ir Katalikų Bažnyčią ir sergėtis nuo visų pasaulio blogumų. Tai pasiekti geriausia įstoti į tretininkų broliją. Šv. Tėvo paraginti

skaitlingi jaunikaičių buriai tuomet stojo į tretininkų santvarą.

Susirinkus įvairioms jaunų merginų draugijoms tasai pats šv. Tėvas gruodžio 1 dieną 1882 metais pasakė: "Mes labai trokštame, kad čia visos susirinkusios, nežiurint jūsų amžiaus ir luomo, įsirašytumėte į tretininkes. Jums nereikia pamesti visuomenė, šeimyna ir savi turta. Nėra jokių ypatingų įžadų. Tikroji laisvė visiškai neliečiama pasilieka. Tretininkų Santvaros užduotis yra šita — palaikyti visuomenę skaisčia nuo pasaulio nuodų, pašvenčiant visus nors mažiausius savo kasdieninio gyvenimo darbelius, tikroje Kristaus dvasioje. Įstatymai neįsako nieko daugiau kaip tik tai, ką nurodo Bažnyčia ir Dievo įstatymai. Jinais nieko nedraudžia, tiktai kas Bažnyčios uždrausta. Tretininkų Santvara rupinasi pagydyti gyvenimo padarytas žaizdas, pildant Evangelijos partitį. Jeigu šventi įstatymai būtų užlaikomi, jeigu meilė, klusnumas, nusimarinimas, nusižeminimas ir kitos dorybės sekamos gyvenime, tai visokios nedorybės, kurios kamuoja vieną tas ir visuomenę, tuojau išnyktų."

Dažnai šv. Tėvas Leonas XIII kalbėdavo, kad tretininkai būtų daug sėkmingesni, jeigu seminaristai ir studentai stotų į jų eiles. Visa tai pilnai priklauso nuo dvasios vadų, auklėtojų ir tėvų. Jeigu tėvai, patys budami tretininkais, teikia gražų pavyzdį savo vaikams, tai ir jie paseks gražias ir prakilnias krikščioniškojo gyvenimo dorybes. Tokiu budu giliau katalikybė įleis savo šaknis į mūsų visuomenę ir toji pati visuomenė bus doresnė.

Kun. K. Henrich, O. M. Cap.

Katalikų Pasaulys

ANGLIJA. — Manchester mieste įvyko visos Anglijos katalikų iš eilės 8-tasis kongre-

sas. Jame dalyvavo keletas šimtų delegatų, daugelis anglų vyskupų ir šiaip jau aukštos švie-

suomenės. Kongreso pirmininkas Kardinolas Bourne savo prakalboje daugiausia dėmesio kreipė į katalikiškas mokyklas ir vaikų auklėjimą. Jisai pabrėžė, kad vaikų auklėjimas yra pilna tėvų nuosavybė, kurios jokia valdžia jiems atimti ar paveržti negali. Jisai ragino kongreso dalyvius šiuo klausimu susirupinti ir tą katalikišką auklėjimą ginti kur tiktai atsiras progos. Baigdamas savo prakalbą Kardinolas Bourne pažymėjo, kad už trijų metų Anglijos katalikai švęs šimtmetinį jubiliejų savo tikybinės laisvės, kuomet juos nustota persekioti vien už tai, kad jie yra katalikai. Jisai reiškė vilties, kad Anglijoje netrukus ateis laikai, kuomet nebus jokio skirtumo tarp anglo kataliko ir anglo protestanto, kurie vieni tiktai skaitėsi tikrais Anglijos piliečiais, o katalikai dėl savo tikybos buvo niekinami ir persekiojami. Mainosi laikai, mainosi ir valdžios nusistatymas į savo kitos tikybos piliečius. Vieton juos toliau persekioti, jiems jau teikiama pilna ir lygi laisvė su kitais krašto piliečiais. Be Kardinolo Bourne daug įspudžio padarė dėl kalbos Liverpool arkivyskupo ir Salfordo vyskupo. — Kartu su kongresu įvyko ir angliškos katalikiškos spaudos paroda. Čia buvo surinkti visi katalikiški laikraščiai, kurie tiktai išeina visame pasaulyje. Jų buta iš pačios Anglijos apie 60 laikraščių, kiti buvo iš Suvienytų Amerikos Valstybių, Kanados, Indijos, Afrikos, Australijos, Naujosios Zelandijos, Kynų ir pagaliau Airijos, kuri tiesą pasakius nėra anglų tauta, bet airių. Deja, airiai per persekiojimus neteko savo kalbos ir prisiėmė savo pavergėjų anglų kalbą. Todel ir airiai šandie pasaulinėje literaturoje eina išvien su anglais.

ITALIJA. — Gaunama žinių iš Romos, kad šv. Jonas nuo Kryžiaus (1542-1581), išpažintojas, bus paskelbtas Bažnyčios daktaru. Jisai labai daug pagelbėjo šv. Teresei, kuri įdėjo daug rūpesčio, kad atnaujinti senąją karmelitų regulą. Apie tai daug rašo šv. Teresė savo veikaluose, kreipdama didelio dėmesio į jo nepaprastą šventybę ir pažinimą dide-

lių dvasinių paslapčių. Budamas tikras vienuolis karmelitas, jisai pasižymėjo savo pamaldumu, ypatingai į Išganytojo kančią, kurią jisai pritaikė savo gyvenime, nepraleisdamas nė vienos dienos sunkiuose kentėjimuose, visa aukodamas Atpirkėjo garbei ir žmonių nemirtingų sielų išganymui.

— Spalių mėnuo 19 d. Romoje įvyko brolio Saliamono beatifikacija, kurios seniai meldėsi ir laukė 14 tukstančių Krikščioniškųjų Mokyklų Brolijos narių. Brolis Saliamonas buvo vienuolis. Jį nužudė 1792 prancuzų revoliucijos metu.

— Romoje yra taip vadinama šv. Bedo kolegija, kurioje mokosi į kunigus buvusieji anglikų ministariai, priėmę katalikų tikėjimą. Dabar toji kolegija žymiai sustiprėjo, nes susilaukė daugelio žymių mokytojų, garsių anglų dvasininkų. Lygiai jinai padidėjo ir mokiniais, nes daugelis anglikonų ministerių pereina į katalikų tikėjimą ir stoja į minėtą mokyklą, kad galėtų likti kunigais.

— Asyžiuje įvyko krikščioniškojo meno draugijos suvažiavimas. Posėdžių metu buvo laikoma keleta paskaitų. Svarbiausia jų buvo prof. Biagetti, kurs kalbėjo apie bažnyčių architektūros išlaikymą ir gražias senovės liekanas, kurios pasižymi savo tikru tikybiniu menu. Suvažiavimas užbaigtas iškilmingomis pamaldomis šv. Pranciškaus bazilikoje.

ČEKOSLOVAKIJA. — Praslinko penki metai nuo priverstinio įsakymo valščiams steigti viešus knygynus. 1920 metais visoje valstybėje buvo 3,343 knygynų, kuriuose buta 1,423,558 knygų. Tomis knygomis naudojosi 300,000 žmonių. Po keturių metų priverstinio įstatymo pildymo priskaityta 10,000 knygynų su 4 milijonais knygų ir skaitytojų skaičius pasiekė 500,000. Prieš karą visoje slovakų šalyje nebuvo nė vieno knygyno. Dabar čia yra 2,134 knygynų su 15,000 knygų. Visoje valstybėje ant kiekvieno 930 žmonių yra vienas knygynas ir ant kiekvieno šimto žmonių 39 knygos. Prieš karą sodiečių skaitytojų buvo tiktai 3 nuoš., dabar gi yra jau 7 nuoš.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Prisiunčiu Jums iš "Keleivio" iškarpą, kurioje rašoma, kad Vengrijos didžiunai padirbdinėjo neteisingus pinigus. Prie tos kompanijos priklausė ir vienas katalikų vyskupas. "Ar tai taip vyskupai rupinasi savo avelių reikalais? Ar dar žmonėms neaišku, kad kunigai ir vyskupai vien godus ant aukso". "Keleivio" skaitytojas.

ATSAKYMAS. — Kad Vengrijos arba kaip jie save vadina Madjarijos didžiunų tarpe buta žmonių, kurie padirbdinėjo neteisingus Prancuzijos pinigus pralobimo tikslais yra tiesa. Tasai klausimas sukėlė didelio triukšmo įvairiose šalyse ir todėl visa perduota teismui ištirti ir kaltininkus nubausti. Katalikų priešų spauda įtarė ir vieną katalikų vyskupą tame darbe. Tuojau visi nekatalikiški laikraščiai, džiaugsmu netverdami, didžiausiomis raidėmis apie tai pradėjo visokių nesamonių rašyti. Aišku ir lietuviškas "Keleivis" nusidžiaugė, galėdamas katalikams spiauti į veidą. Tiktai visas vargas, kad minėtas vyskupas visus laikraščius, įtarusius jį klastoje, patraukė teisman. Prasikaltėliai atsisteisė už savo šmeižimus, bet tiktai Madjarijoje, kur juos pasiekia teismo bausmė. Bet kas privers užsienio spaudą atšaukti ant vyskupo pramanytą šmeižtą? Doras laikraštis, susekęs klaidą, tuojau skubinasi ją atitaisyti. Bet, kad lietuviškas nekatalikiškas laikraštis "Keleivis" atšauktų pramanytą šmeižtą, labai abejotina. Jo nusistatymas gi ir yra tame, kad smerkti, judinti ir šmeižti vi-

sa, kas yra katalikiška. Todėl nelaukime, kad mūsų laisvamaniški laikraščiai gintų neteisingus prieš katalikų visuomenės vodus užsipuldinėjimus; jie dar padės juos daugiau apšmeižti.

KLAUSIMAS. — Kiek kartų į metus kunigas gali laikyti į dieną daugiau negu vienas šv. Mišias? *J. M., Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. — Kunigas gali laikyti du kartu į metus trejas šv. Mišias, butent per Kalėdas ir Vėlinių dienoje už vėles, skaistykloje kenčiančias. Gali laikyti, jeigu vyskupas mato reikalinga ir jam leidžia, šventomis dienomis, kuriose žmonės butinai turi išklausti šv. Mišių. Reikalas yra tame, kad didelis žmonių skaičius negali dalyvauti tuomet kada šv. Mišios yra paprastai laikomos. Tai daroma žmonių patogumui, kad jie lengviau galėtų atlikti savo pareigą.

KLAUSIMAS. — Aš noriu eiti į kunigus, bet neturiu pinigų tam tikslui pasiekti. Ar Marijonų Kolegija priima tokius vaikus, kurie neturi lėšų mokslui eiti? *L. S., Newark, N. J.*

ATSAKYMAS. — Yra prakilnus dalykas siekti Dievo žmogui duotas pašaukimas, ypatingai pašaukimas į dvasinį arba vienuolinį gyvenimą. Tėvai Marijonai priima ir neturtingus jaunikačius į savo kolegiją. Todėl ir Tamstai yra galimybės tenai patekti. Savo pašaukimo ir kolegijon įstojimo reikalais kreipkitės į kolegijos direktorių sekančiu antrašu: Rev. J. Navickas, Marian Hills, College, Hinsdale, Illinois.

MUSŲ DARBAI

Kolegijos Remėjai.

Monika Pikelienė, Niagara Falls, N. Y.	\$ 3.50	K. Matulionas,	”	3.00
P. Rainionienė, Philadelphia, Pa.	3.00	A. Jakevičienė	”	3.00
A. Savičkas, Baltimore, Md.	3.00	B. ir O. Juodaitės	”	5.00
J. Petronis, Spring Valley, Ill.	60.00	O. Stulginskienė	”	3.00
J. ir V. Mozeriai, Cicero, Ill.	1.00	J. Gerulis, P. Beinerytė, M. Račienė, A. Určienė, L. Vasiliauskienė, P. Vaitkunienė, P. Gudžiuniūtė, O. Radžiunienė, O. Stirbaitienė, M. Martišienė, M. Pauliukonienė, A. Naujavičienė, M. Petraitienė, J. Šuopienius, O. Liutkienė, J. Verseckienė ir O. Gunčiunienė (Waterbury, Conn.) po		1.00
Kun. J. Vaičiūnas, Cicero, Ill.	6.00	Kun. P. A. Vaitonis, Kansas City, Kan.		5.00
A. Pilypaitis, Spring Valley, Ill.	3.00	V. Valatka, Kansas City, Kansas		5.00
K. Baltikauskas, Chicago, Ill.	3.00	A. Luobikienė	”	4.00
P. Malskevičienė, Shenandoah, Pa.	3.00	J. Aleksaitis	”	3.00
J. Smilginis, Aurora, Ill.	6.00	J. Bauža	”	3.00
P. Smilgienė, Aurora, Ill.	6.00	I. Jurgela	”	3.00
Jeva Sedlevičienė, Hudson, Mass.	3.00	K. Krištolaitis	”	3.00
O. Grimalauskienė, Newark, N. J.	3.00	B. Strumila	”	3.00
O. Garbužienė, Philadelphia, Pa.	3.00	J. Skučas	” z	3.00
R. Laurinaitienė, Rockford, Ill.	50.00	J. Ravutis	”	1.00
L. Milašienė, Rockford, Ill.	50.00	Jonas ir Ona Klizentai, Cicero, Ill.		3.00
J. ir O. Jusevičiai Rackford, Ill. (žadėdėjo duoti \$50.00)	10.00	Worcester Remėjų skyrius paruošė pikniką, kuris davė pelno		25.00
M. ir P. Pažėrai, Rackford, Ill.	3.00	Maironio Parko Bėndrovė, Worcester Mass. davė savo parką piknikui daryti veltui.		
A. ir K. Užubaliai	”	“Lietuvaitės” Draugija, Worcester, Mass.		3.00
M. Veiverienė,	”	“Lietuvos Vyčių” Draugija	”	3.00
S. Sanvaitienė,	”	A. Avieta	”	3.00
K. ir S. Valiuliai,	”	Kun. A. Deksnys, Schenectady, N. Y. (žadėjo \$50.00), davė		5.00
E. Noreikienė,	”	A. Patapas	”	3.00
E. Grembienė,	”	M. Daugelienė	”	1.00
A. Tiškienė, New Haven, Conn.	3.00	Vitautas Liutikas, Pranas Guobis, Ona Grabauskienė, Ona Jasutaitė ir Salio meža Kazlauskienė — visi iš Amsterdam, N. Y.		1.00
V. Žukauskienė,	”			
M. Medėlis,	”			
P. Medėlis,	”			
J. Labalauskas,	”			
J. Mišeikis,	”			
J. Lukša,	”			
A. Kuderauskienė, O. Davidonienė ir K. Burkitienė iš New Haven	1.00			
Ona Skamarakytė, W. Hoboken, N. J.	\$100.00			
J. Čepurna, Waterbury, Conn.	3.00			
A. Balanda,	”			
K. Auksiniūtė	”			
M. Mačinauskienė	”			
M. Kašėtė,	”			

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Aukotojams, Remėjų Centras taria nuoširdžiausią ačiū.

Lietuvos Žinios

— Buvo susirgęs valstybės prezidentas, bet jau pasveiko.

— Pabėgę iš lenkų nelaisvės du mūsų la kunų gėjų Kaunan.

— Vyriausybė svarsto ateinantiems metams biudžetą, kurį netrukus įneš Seimui svarstyti.

— Netrukus Maskvon išvažiuos Lietuvos delegacija sudaryti prekybos sutartį su Rusija. Delegacijai vadovauja Dr. Puriekis. Kadangi jis taip pat paskirtas vadovauti delegacijai, kuri darys sutartį su Vokietija, tai derybos su Vokietija atidėtos ant vėliau.

Čia nukirpk.

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRUI.

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Prašau priimti mano vienos dienos uždarbį \$..... dol. — auką Marijonų Kolegijos naudai ir be to įrašyti mane į Kolegijos:

☐	☐	☐	☐	☐	Viso siunčiu \$ dol. 1926 m. m. d.
FUNDA- TORIUS moka \$500.00	GARBĖS NARYS moka \$100.00	AMŽINAS NARYS moka \$50.00	METINIS REMĖJAS moka \$3.00	VIENKAR- TINIS REM. moka nemažiau \$1.00	

Mano adresas, Vardas ir Pavardė

Gatvė, miestas, valstija

Taipgi prašau suteikti man žinių:

Kokias dvasines privilegijas gauna Marijonų Kolegijos Remėjai.

Koku būdu padaryti testamentinį palikimą Mar. Kolegijos naudai.

Kokiomis sąlygomis Marijonų Kongregacija priima Kolegijos naudai įdėlius-depozitus.

Kaip galima tapti kunigu-vienuočiu, arba misijonieriumi.

Ko reikalaujama iš norinčių įstoti į pasaulinius brolius Vienuočynan pas Marijonus.

Pastaba. Norintieji gauti atsakymą, ties klausimu stato (x) iškerpa lapelį ir atsiunčia Remėjų Centru, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Misijos. Švėntėžeris. Spalių 2-4 d. garsusis Lietuvos pamokslininkas Tėvas P. Andziulis laikė žionai Misijas, kas dien sakydamas po tris pamokslus. Susirinkdavo tukstančiai žmonių; nesiskyrė net labiausiai atšalę ir subedievėję. Pamokslininko žodžiai, pilni ugnies ir Dievo dvasios, aiškus, nuoseklus ir įtikiną, smego klausytojams į širdį giliai. Daug tokių, iš kurių niekas jau nebesitikėjo nieko gero, gri-

žo prie Dievo, atliko išpažintį, priėjo prie šv. Komunijos. Daug džiaugsmo, tai matant geriems žmonėms.

-- Ties Palanga juroje susišaudė mūsų sargybiniai laivai su kontrabandininkų garlaiviu. Kontrabandininkai paspruko.

-- Seime Žemės Ukio ministeris pranešė, kad pramatoma gauti paskola iš užsienio. Kėkios bus sąlygos, nepasakyta.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienas, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

"Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laišku mes gauname kasdien.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" keina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.